

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Parlamenti forradalom.

Pécs, 1898. október 12.

A képviselőház közgazdasági bizottságában tegnap kezdték meg a vámszövetségről szóló törvényjavaslat tárgyalását s ennek folyamán Endrey Gyula, a bizottságnak függetlenségi párti tagja, annak hangsúlyozása mellett, hogy mennyire ártalmára van hazánknak a vámközösség gazdaságilag is, kijelentette, hogy pártja már programjából kifolyólag is minden erejével küzdeni fog a vámszövetség megújítása ellen, a mely küzdelem annál jogosultabb most, mikor a közösséget a törvény rendelkezésének megkerülésével akarják fenntartani.

A legelkeseredettebb ellenzéki akciónak ez a hivatalos bejelentése igen elégius hangulatba hozta Bánffy bárót s keserűségét abba a nyilatkozatba öntötte, hogy az ellenzék küzdhet a javaslatok ellen, megakasztja a tárgyalásokat, de hogy küzdelme sikerrel is járjon oly értelemben, hogy a többség akarata ne érvényesülhessen, azt nem fogják elérni, mert ez már *nem is lenne alkotmányos élet, hanem parlamenti forradalom.*

Pedig hát hasztalan festi az ördögöt a falra Bánffy báró, attól a bejelentett küzdelemtől ugyan nem fogja elriasztani az ellenzék, ha még annyira forradalmi-nak jellemzi is azt. Bizonyos körülmények

között a forradalomnak is van jogosultsága s az emberiség történetében a forradalmak mindenesetre tiszteletre méltóbb szerepet játszottak, magasztosabb föladatokat töltöttek be s a haladásnak sokkal üdvösebb eszközeiül bizonyultak, mint a világ összes kényurainak abszolutizmusa, ha még oly jó személyi intenciókból indultak is ki.

A magyar állam ujjaszületésének dicső küzdelmét ezeltől ötven évvel szintén forradalmi bélyegezték a hatalom akkori birtokosai, de ez azért annak a küzdelemnek dicső és nemes voltából nem vont le a történelem ítélőszéke előtt egy szemernyit is; akik akkor a törvényes rend nevében tiltakoztak a forradalmi újítások ellen, törekvéseikkel egyetemben nyomtalanul letűntek a világ színpadáról s a forradalmi alkotásai képezik a modern Magyarország legszilárdabb talpköveit, bármennyire igyekezzenek is a méltatlan utódok azokat a maguk valóságából kiforgatni.

Rútul megszegné tehát legszentebb kötelességét az ellenzék, ha minden rendelkezésére álló eszközt harcra nem vinne jogaink, érdekeink elalkuvásának megakadályozására, ha az erőteljes, komoly küzdelemtől visszariadna csak azért, mert a hatalom polcán ülők ezt forradalmi bélyegzik. Hisz ugyanezt tették ők mindig, mióta a világ áll s ha ez mindannyiszor szárnyát szegte volna az ellenzéki küzdelmeknek, az emberiség még ma is egypár

kényur zsarnoksága alatt nyögné gyávaságának következményeit.

De nem is véres forradalmi harcokról van itt szó, hol öldöklő fegyverrel a kézben kell kiereszokolni a népszabadságot a zsarnokok markából; ebben a küzdelemben egyedüli fegyverünk a törvény s az ebben biztosított jogainkat kell megvédelmeznünk azok ellen, a kik a törvényesség meghamisított külső formáinak segítségével akarják elsikkasztani azokat a jogokat.

Az alkotmányos élet követelményeinek sérelméről panaszkodni csak annak lehet joga, a ki maga sérthetetlen szentségnek tartja az alkotmányos népjogokat; mert hiába hivatkozik a tulajdon szentségére a tolvaj, mikor a hatalmába kerített jószágot elvenni akarják tőle: a tulajdonjog szentsége csak azt védelmezi, a ki igaz uton jutott birtokába.

S vajjon elmondhatjuk-e ugyanezt a hatalom mostani birtokosairól; vajjon nem e az alkotmány meghamisításával, a népakarat szabad megnyilvánulásának a legundokabb eszközökkel: pénzzel, erőszakkal, jogfosztással és ármánnyal való elfojtása útján tákolják össze azt a többséget, a mely a parlamenti alkotmányosság alapelveinek gyalázataira nem független ellenőre a hatalom keze-lőinek, hanem ezek kegyéből a törvényhozás csarnokába becsempészett, tőlük függő s velük a hatalom áldásaiban atyafiságosan osz-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gyerekekért.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A pásztornépet egy fokkal vadabbnak, nyersebbnek tartják a parasztnál. Nem is csoda! Hisz csak az olyanból válik igazi, jó pásztorember, aki már ökölnyi korában húzta maga után a furkósbotot, s a kis szűr alatt, tarisznyával a nyakában, bojtároskodott itt-ott s megszokta a mezei életet.

De ért is aztán a jószághoz úgy, hogy ezer közül is megösmerné, ha egy az ő nyájából máséba keverednék. Hiába adnának más színt annak a jószágnak, hiába vágnák le akár a fülét, farkát is, akurát az maradna azért, aki volt azelőtt; a járását, a szeme nézését, a hangját el nem vehetnék, mert megvan ám a maga egyénisége még a legkisebb borjunak is.

A pásztorember a bojtárságon kezdi és ha Isten segíti, úgy jut előbb csordásságra, csikósságra, mikor, hogy szegődik.

De megesik aztán olyan szegényféle is az emberen, mint teszem a Gile Samun tavaly, hogy a tehéncsorda mellől kimaradt; kitudta holmi nyakas, szájaskodó ember, akit csak azért tettek elébe, mert hogy az uraságnál szolgált. Pedig majd aligha meg nem család-

nak benne; majd csak hogy kicsinyli a kijáró kenyeret; minden jószág után akkorát szeretne, mint a szapukosár; pedig Samu elnézte a szegények kedvéért a cipőt is kenyérnek.

Meg aztán nem tudja megbecsülni a jószágot egyformán, majd csak azon mód, a mint szegény vagy jobb soru a gazdája.

Csak a szájával tudja tenni a dolgot.

A kimaradt ember el is akart menni más faluba, de volt egy-két igazlító embere, azok marasztották, no meg az öreg pap: lám itt a fiadat ingyen iskoláztathatod, — mondta — jó feje van, ki tudja, mire viheti, szenvedj egy kicsit érte! Erre aztán csak megmaradt borjúnak.

Hanem még ha pap is valaki, a keze csak maga felé hajlik, egy kis magának valóság itt is előfordul.

Mert nem csupán azért marasztotta Samut, mintha más már nem örízné úgy el a jószágot, hanem ha az ember csak maga „feketecsuhás“ a faluban, örül, ha foghat valakit maga mellé a hosszú téli estékre.

Mert volt egy tudománya Samunak, a mire csak úgy egész véletlen jött rá.

Tavaly volt az, hogy egyik este, mikor hazajött a csorda, csak odaszól ám Samu a kapuban álló paphoz: olyan elsők ezek a kigyelmed tehenei a csordában, mint a sakkban a király meg a királyné.

— A sakkban, Samu? a sakkban? kérdi a pap elálmélkodva.

— Ott-ott, vagy tán kigyelmed nem is érti azt? Szép az, szép; észnek való játék.

— Én?! én értem, hanem te Samu, te?

— No én hogyne! még kiskoromban az apámtól tanultam, a csorda mellett olyan lovat faragott, hogy még a sörénye szála is megvolt. Télen aztán csak elfiguráztunk vele.

— Hát igazán értesz hozzá, fiam?

— Olyan igaz, mint hogy itt állok.

— Majd meglátom én azt; gyere el estére, megpróbálok veled beállni a játékba, úgy is már régóta vágyásom volt erre.

Samu aztán, hogy megmutassa tudományát, nem restelt föltisztálkodni, mely ha másból nem is állt, de az ünneplős kalapot a tejére tette, no meg a nyakára fehér keszkenőt.

S ott is úgy mutatta, mintha az emberiséghez is értene: a kalapját a folyosón hagyta, bocskortalpát a téglához csiszolta, úgy jelent meg a pap előtt.

És a tudománya beütött, a pap nem győzött örvendezni, hogy végre akadt valaki, aki társául szegődik egy régóta kedvelt játékban; csak paraszt ne volna, hozzá még olyan nyers pásztor, ki nem igen vigyáz a nyelvére, legfőképpen akkor szól szelidebb hangon, ha a fiát említi.

Hogy többször eljött aztán, a pap azt gondolta magában: szép föladat volna, ha ezt az embert egy kis szebb szóra, istentélelemre tanitanám; de nem lehet a lelkéhez férni

tózó végrehajtója és szentesítője a kormány abszolút akaratának.

Nem is tagadta meg ez a többség soha bűnös származását. Nemcsak hogy akarata nincsen a kormány bármilyen ténykedésével szemben, de még a férfias önértéről is lemondott, amikor némán tűri a törvényhozást megillető jogok elkobzását s egyforma helyesléssel fogadja annak egymással ellenkező kijelentéseit és tényeit. A mely párt képes arra, hogy helyeselje költségvetési jogának elkobzását s azt sem meri követelni, hogy legalább utólag igazolják előtte a meg nem szavazott 30 millió elköltését, a mely párt helyesléssel fogadja a kormányelnöknek azt a kijelentését, hogy a gazdasági szövetséget Ausztriának csak alkotmányos képviselővel köthetjük meg a 14-ik §. kizárásával s aztán alig várja, hogy megszavazhassa a közösséget egyoldalú intézkedéssel a 14-ik §. alkalmazásának reményében; a mely párt némán tűri, hogy a kormány az ő háta mögött, meghallgatása és hozzájárulása nélkül végleges alkut köthessen az ország legéletbevágóbb érdekeiről és jogairól s előre biztosítja az előtte ismeretlen alku elfogadásáról, csak azért, mert vakon megbizik a kormányban: az a párt eljárt szotta jogát arra, hogy komoly parlamenti képviselőnek tekintessék, mert a hol akkora a bizalom a kormány iránt, hogy a parlamenti ellenőrzés mindent feltétlenül jóváhagyó, gépies formasággá süllyedjen, ott nincsen létjogosultsága a parlamentnek; mert ott parlamenti formába öltözött abszolútizmus uralkodik, mely százszorta veszedelmesebb a nyílt és őszinte abszolútizmusnál, mert leveszi az abszolút hatalommal uralkodók vállairól a felelősség terhét s áthárítja a népre, melyet jogaiból kifosztottak.

Az ilyen parlamenti abszolútizmusnak más természetes következtése nem lehet, mint a parlamenti forradalom, mert az ellenkeznék minden joggal, minden igazsággal, hogy az igazi többséget szabadon le-

másként, ha csak a fia szívéen keresztül nem, csak úgy szépszerével, lassacskán.

Ha rátaláltam, az én dolgom, hogy el ne szalaszszam; majd találok én módot lekenyerezésére, legjobb lesz a fiát dicsérgetni, eszét, formáját; hogy úrnak született, annak is kell nevelni, például: papnak, ez hathatós szer lesz...

Meg is mondta neki: én nem kívánhatom, hogy te az estéidet csak úgy kézlóggatva lopd el nálam, de te sem várhatod, hogy azért külön fizessenek neked, tehát, hogy egyőnk se szenvedjen rövidséget, a lukmádat elengedem, a gyereket meg ingyen küldheted iskolába és ha így halad, én mondom, hogy csak egy szavamba kerül, hogy pappá nevelődjék. Mert az ész mellett kell ám befolyás is, az pedig nálam van és ha szereted a gyereket, te is küzködjél érte, hogy azzá legyen. Persze akkor neked is másként kellene forgatni magadat, mert bizony rád férne a jó tanúság, kinek pap fia lesz, nem árt annak a szájába egy kis szebb beszéd.

Samu a fejével bólongatott, csak úgy, hogy jó-jó, de nem a jó tanúság, hanem, hogy a gyerek ki lesz oskoláztatva. Az, az; a gyerek...

A tél, az a zord évszak is megjött; nincs helye ilyenkor kint az elsőb pásztor-nak, csak a kanász áll a hidegen, más ember csak akkor mozdul ki, ha teszem egy kis fa-

hessen meghamisítani a választásoknál s a valódi népakarat keréketörésével egybetoborzott formai többséget háborítatlan birtokába behelyezni mindazoknak a jogoknak, a melyek a népképviselői alkotmány alapelve szerint csak azt a többséget illetik meg, a mely a nemzet szabadon nyilvánuló akaratának valódi kifolyása.

A parlamenti forradalom, a mely a mai többség érvényesülésének útját állani iparkodik, csak természetszerű ellenhatása a törvénytelenések ama hosszú láncolatának, a melynek ez a többség létét köszönheti; nincsen joga tehát panaszkodni, a mikor azok, akiket a hatalom minden árnyálya, minden törvénytelenése sem tudott a parlamentből kibuktatni, felhasználnak minden eszközt, nehogy a kormány kreatúrái a népakarat hamis bélyegét üthessék a hatalom abszolút akaratára.

Ám bélyegezzék hát parlamenti forradalomnak az ellenzék készülő akcióját, ez azért emelt fővel fog megjelenhetni a történelem ítélőszéke előtt; hisz ez a parlamenti forradalom csak a hamis alapokon nyugvó formát sértheti, míg a mai többség már keletkezésével megölte a parlamenti alkotmány lényegét: nem eshetik hát rajta további sérelem, ha a hamis játékot végig játszani nem engedik.

H i r e k.

Pécs, 1898. okt. 12.

A sellyei patkányvesztő.

Beállit a b.-sellyei kasznárhoz egy ütött-kopott, ágról szakadt alak.

— Patkányirtó vagyok.

A kasznár ur végig néz az emberén. Hát ez bizony jókor jött. Sok a patkány a göbolyistállóban. Szinte eleszik az árpa-darát az ökrök elől. S nincs orvosság, a mivel ki lehetne őket irtani. Nem árt azoknak sem a ciankáli, sem a strichnin.

— Nő jól van — szól a kasznár ur — menjen fel a göbolyistállóba, ott foghat eleget.

— Mi lesz a fizetésem?

— Minden darab után kap 20 krajcárt.

vágása akad az erdőn, másként otthon bodállódik.

Samu is, ha egy este nem, a másikon csak elment a paphoz; nagy szöveget ütött az az ő fejébe akkor, mikor fölbiztatta, hogy csak akarni kell neki, úr lesz a gyerekből... Induláskor aztán rápislogott a kuckóban alvó gyerekekre: te kis vadkörte, megállj csak! úrnak taníttatlak, papnak, még ha magam kukorica-kenyéren élek is; csak majd a lejtőre bird ki, a többiről már tesz a pap...

Igy csak elment a tél békességben. Samu szinte megtagadta magát, úgy vigyázott a nyelvére, nehogy a szája miatt essék csorba a nagy reményeken, melyek naponként jobban kivirágoztak lelkében. Félte a pap jóakarátát, hisz attól függ minden; nem is restelt aztán a kedvéért még templomba is eljárógatni.

Ilyen jó magaviselet mellett aztán hogyne fájt volna neki az a szent Márton-napi eset, mikor csakúgy kimaradt a hivatalából semmiért, egy vidéki miatt.

De csak megmaradt a sok szóbeszédre borjusnak. Az a néhány igazlátó embere azt mondta: csak emberül viseld magad, majd visszaállitunk mi téged jövőre, csak akkor tűnik majd ki az igazad. No meg az öreg pap, az kiváltképen marasztotta: ha így haladsz a jobban, mondom — így beszélt hozzá — mindenki szemében különbnek tűnsz föl, mint az az új; meg a gyereked is előrehalad, pedig

— Köszönöm.

De a mit megfog, ide kell ám hozni a lakásomra. Én látni akarom.

— Ide hozom.

A kasznár ur gondolta magában: ez is bizonyosan afféle pilulás patkányvesztő lesz, amilyen évenként megfordul kettő-három az uradalomnál. Össze is fognak tizet, huszat, ami itt-ott elhulik. No az kitesz legfeljebb 2 frtot. Ennyit kaptak a többiek is.

Másnap reggel újra beállit a kasznár urhoz a patkányirtó.

— Hozom a patkányokat.

— Hányat?

— Egyszázhatot.

— Tyűh, a pokolba is! Hogy tudott annyit összefogdosni?

— Volt elég, de már nincs.

És csakugyan előmutatott egy hosszú zsinéget; azon lógtak szép sorjában farkuknál fogva a felkötözött patkányok.

— No de ez már mégis sok. Itt van 5 forint. Egy képviselő se kap többet.

— Nekem 21 frt. 20 kr. kell.

— Annyit nem adok.

— Akkor perelek.

A kasznár ur sietett fel a göbolyistállóba. Ott a béresek elmesélték neki, hogy a patkányvesztő egész éjjel fent volt. Apró csapóvasakat rakott fel sorjába. Arra mézzel vegyített lipiai turót rakott csalogatónak.

Arra rohantak a patkányok oly eszeveszetten. Mikor az ötödik, hatodik csapdát lerakta, már az első elcsettent s benne lógott az agyonszorított patkány.

Azokat aztán könnyű volt zsinegre fűzni. (Könnyebb, mint kifizetni!)

Bene.

Napirend 1898. október 13-án.

Naptár: csütörtök, okt. 13. — Róm. kath. Kálmán. — Prot.: Ede. — Görög-kel.: (okt. 1.) B. A. véd. — Zsidó: Tischri 27. — Nap két 6 óra 1 perckor; nyugszik 4 óra 59 perckor. — Hold két 3 óra 36 perckor éjjel; nyugszik 3 óra 38 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: nyugaton csapadék és hőemelkedés várható.

Katonai felülvizsgálat 8 órakor a vármegyeházán.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 11. órakor.

Színház: »Serge Panine«, színmű.

— (Magyarország Nagyasszonyának ünnepe.) A most következő vasárnapon ünnepli meg a magyar katolikus egy-

az nagy szó! Azért te is tühatsz egy keveset. Csak aztán a jó tanúsághoz legyen kedved.

A jó tanúsághoz aztán volt is kedve, egész erejével azon iparkodott, hogy a nép ne hunyhasson szemet az ő kegyes élete előtt.

A zsolttart most mindig magával vitte a mezőre is és vasárnap egészen úgy elvégezte a buzgókodást, mint akár a többi otthon, a templomban. Csak úgy hangzott a bokros, mikor a »föllállót« is elénekelt a falka mellett: »Mikor te hozzád emelkedett — ez a gyülekezet.«

De hétköznap sem felejtkezett meg a jóról; megesett vele, hogy ha a fia, aki ugy oskola után kivetődött, lakgatta, tudakolta: kié ez a picike, vörös borju? — Azzal kellett rendreutasítani: mit zavarsz bele! most voltam a »Halld meg Izrael...«-ben. Aztán tekinté-ével mégis csak végig simogatta: Pásztor lesz ez is, de milyen? lelkipásztor! óh ha az Isten is ugy akarná!

Észre is vették ezt a nagy változást; kivált az öreg asszonyok mondták: no ez az új csordás egész istentelen a Samuhoz képest; üti a jószágot, meg aztán szajjal is, ahogyan nem ké'ne.

Az új csordásnak is fülébe ment egyszer csak ez az örökös bírálgatás, különbségtétel. Egyik este aztán haragjában utána kiáltott Samunak: »no te istenes sakk- király — de a borjuk között.«

ház Magyarország Patronájának ünnepét. Ezt az ünnepet tudvalevőleg a millennium alkalmából XIII. Leo pápa a hercegprimás rendeletére írta elő s erre a napra külön misét és zsolozsmát rendelt. Az idén is a szokott áhitattal ünnepli meg a magyar katolikus egyház Magyarország Védőasszonyának szentelt ünnepét.

— **(Női kézimunka-kiállítás.)** A Pécsvidéki Tanítónők Egyesülete saját könyvtár-alapja javára rendezendő női kézimunka-kiállítása f. hó 15-én (szombaton) délelőtt 8 órakor nyílik meg a községi polgári iskola Mária-utcai épületében. A kiállítás festménykiállítással is egybekötve lesz s három napig, f. hó 15., 16. és 17. napjain tart. Belépti-díj 20 krajcár, gyermekeknek 10 krajcár lesz. A kiállítás naponként 8—12 és 2—6 óráig lesz nyitva.

— **(Halálozás.)** Leszmeister Károlyné szül. Marenics Teréz, életének 52-ik évében meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 4 órakor lesz a légszeszgyár-utca 12. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét f. hó 15-én 8 órakor tartják lelkiüdvéért az Ágoston-téri plébániatemplomban.

— **(Ülések a városházán.)** Holnapután (pénteken) az amerikai szőlőtelep ügyében kiküldött bizottság tart ülést a városházán. Szombaton a kórházépítést ellenőrző bizottság ülésezik, a mikor is kórház újjáépítése ügyében a végleges átvételt fogják eszközölni.

— **(Ingyen gyógyszerek.)** A nyilvános betegápolás költségeinek fedezéséről szóló jövő év jan. hó 1-én életbe lépő 1898. évi XXI. t.-cikk. értelmében a belügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi városi és megyei törvényhatósághoz az országos betegápolási alap, továbbá más felügyelet alatt álló alapok, betegsegélyező pénztárak terhére szegény betegeknek rendelhető ingyenes gyógyszerek ügyében. A körrendeletet az orvosok és gyógyszerészek számára kiadott szabályzattal együtt tegnap közölte a hivatalos lap.

A gyerek kint volt, meghallotta s nagy lélekszakadva futott be: édes anyám, mit mondtott az új csordás.

Alig ér haza az apja, az asszony mindjárt szóvá teszi: lássa kend! ez a csufság a vége az uribarátságának, nem nekünk való a pap barátsága, de csoda is; hogy köthette be úgy a kend szemét, hisz a vak is látja, hogy csak azért áltatja, mert szüksége van kendre. A gyereket is csúffá teszik a pajtásai, hogy papnak nevel az apád, majd papolhatsz a borjuknak atillában.

Samu csak nem szólt egy árva szót se; mintha tüzes vassal érintették volna, úgy hatott rá ez a beszéd; hát vége legyen a reménységnek, amiért mindent végbe vitt volna?! Eh! nem ért hozzá az asszony; itt ingyen megy előre a gyerek, aztán ki tudja? hátha, hátha . . .!

De nem hagyott neki békét a gondolat, hogy ő csak ámitva van; ha igaz, hát szét tudná morzsolni azt a papot; ezért szenteskedett volna ő, a nyers ember, hogy a háta mögött kismemizzék; ezért vitt véghez annyi komédiát és hasztalan.

Sokáig rágódott e fölött, néha egész dühbe jött; elővette régi természetét s beleakadt mindenbe, mi utjába került.

Ugy alkalomadtán kérde aztán a papot: no hát vajjon mit várhatunk a gyerektől?

Az öreg a fejét rázogatja egy darabig,

— **(Nincs többé — kurtavas.)** Egyelőre nem a szegény bakagyerekeknek hirdetünk örömet; a csendőrök meg a zupások érdekében jött az örvendetes irás. A Rendeleti Közlöny legújabb száma közli a király parancsát, a melynek értelmében Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter a m. kir. csendőrségnél eltörölte az eddig szokásos büntetéseket: a kurtavasat és a szigorított fogságot. A legsúlyosabb fegyelmi vétségért ezután legfeljebb harminc napi kaszánya áristom dukál. A rendelet hatályát kiterjeszté a m. kir. honvédség és a közös hadsereg továbbszolgáló altisztjeire is.

— **(Tűz.)** Acs Gergely kányai lakosnak a szérüskertjében kigyuladt egy kazal szalmája. A tüzet, bár elég jókor észrevették, az uralkodó szélben nem bírták lokalizálni, úgy, hogy az átesapott a kert végében levő présházra is és azt is elpusztította. A kár másfélszáz forintot tesz ki, a mely azonban részben megtérül, mert a leégeti épület és a szalma biztosítva volt. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a megtartott tűzrendőri vizsgálatnak nem sikerült megállapítania.

— **(A vándortanító büne.)** Fehér József kölesdi tanítóhoz beállított a napokban egy ismeretlen egyén s Kuglics György vándortanítónak mutatta ott be magát. A tanító jól fogadta a vendéget, hanem mikor az eltávozott, csak akkor vette észre, hogy eltűnt a három forintos esernyője, a melyet bizony — mint hamarosan kiviláglott — a vendége lopott el. Mert a vándortanítót letartóztatták s az esernyőt megtalálták nála. Ezenfelül még más bűn is napfényre jött a vándortanító ellen; az ugyanis, hogy ugynevezett »nemzetközi« levelezőlapokkal házalt s azokat két krajcárért árusította, azzal a biztosítással, hogy nem kell rájuk bélyeget tenni. Ilyen levelezőlapot nyolc darabot találtak is Kuhn Bálint medinai lakosnál, kinek Kuglics adta el azokat. A letartóztatott vándortanító beismerte bűneit s mivel állandó lakása nincs, a gyönki járásbírósa börtönébe került s most lopás és csalás miatt folyik ellene a vizsgálat.

— **(A mulatság vége.)** Fuchs András, Vinekker Henrik, öreg Lungl Konrád,

azután téován felel: nem világos fejű, aligha vihethi sokra, mert még ha nagy is a fejtörés, mihaszna, ha kevés a tudalom. Azután meg látod, nem lehet, hogy elébe tegyem annak, aki fizet.

Samu a száját harapdálta mérgében; persze most már nem világos fejű, nem vihethi sokra, hanem majd a télen lesz megint a dicseret ideje.

Tájára sem ment többet a papnak, hanem mikor kedvére kiperelte magát, mindenfelé a faluban, hogy hadd menjen fülébe a papnak, akkor fordított egyet a során. A szomszédfaluban elhalt a csordás; oda meghívták, azt elfogadta.

Még aznap megküldte a papnak az elengedett lukmát, mint mondta: a becsület az első.

Hanem mikor az utolsó cendrőkéjét is elvitték, akkor este megrögzette a csordás alakát. A csordás kijött.

— Hát most itt a sakk- király, úgy nézze kend meg; hanem ha a gyerekeire nem néznék, azt tom', kend se menne be ma épkezláb a házba. Csufság, gyalázat volt úgy kitudni egy becsületes embert, de ne gondolja kend, hogy azért maradtam itt eddig, hogy visszaüljek, hanem a fiamért, tudja kend, a fiamért! — Itt akkorát lökött rajta, hogy csak úgy bukdácsolt s induló felben még hozzátette: hanem a gyerekből azért ember lesz ám, úgy vigyázzon!

ifju Lungl Konrád és Ajk Imre, udvari lakosok, vasárnap este együtt mulattak a korcsmában. Mikor már jól a fenekére néztek a boros kancsónak, öreg Lungl Konrád valami véleményt nyilvánított, a mely nem tetszett Fuchs Andrásnak. Vitába elegyedett hát az öreggel, a kinek a pártjára álltak a fia, meg Ajk Imre is, Fuchst pedig Vinekker pártolta. A vita aztán annyira elmérgesedett, hogy szó helyett botokkal igyekeztek a vitatkozó felek maguknak igazságot szerezni és parázs verekedést rögtönöztek. Fuchs és Vinekker azonban nem bírták erővel ketten a három ellenfél ellen s bizony mindaketten véresre verve menekültek a harc színhelyéről. A verekedés ügyében a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Alakuló közgyűlés.)** A pécsi jogászsegélyező egyesület alakuló közgyűlése ma délután tartatott meg a lyceumi épület dísztermében nagy érdeklődés mellett. Dr. Mutschbacher Viktor jogtanár az igazgatóság képviselőjében szép beszéddel nyitotta meg a gyűlést s azután Rihmer Aladár szünidei elnök tartotta meg beszámolóját az egyesület szünidei működéséről. A vakáció folyamán beadott hatvannyolc könyv, kiadott használatra negyvennyolc. Jelentése befejeztével az elnök úgy saját, mint tisztársai lemondását bejelentvén, a tisztikar a következőképen alakult meg: elnök: Keresse György, alelnök: Lázár Gyula, főjegyző: Réder Károly, jegyző: Girtl Ferenc, pénztárnok: Kocsák Béla, ellenőr: Buday Dezső, könyvtárnok: Liebhárd József, választmányi tagok: Németh Károly, Fischer Béla, Bausch Olivér és Rihmer Oszkár. A jogászsegélyegylet jelentékeny támogatásban részesíti évenként a hozzá forduló joghallgatókat, úgy könyvek kölcsönzése, mint pénzadományok által. A múlt évben körülbelül kétszáz forintért szerzett be az egyesület könyveket s mintegy négyszáz forintnyi összeget osztott ki segély gyanánt. Alaptőkéje most nyolcezer forint, mely takarékpénztárban van elhelyezve.

— **(Hirtelen halál.)** Goldstein Mózes kaposvári gabnakereskedő tegnapelőtt este 11 órakor hirtelen meghalt. Tegnapelőtt dél-

A gyerek többet nem ment iskolába; az apja azt mondta, tud ez annyit, a mennyi neki kell, nem lesz ebből ugyse pap.

Örizgették a csordát ketten és sakkoztak este együtt, mint ő valamikor az édes apjával. Az is derek ember volt, csak az unokája olyan legyen; ha nem is ur, azért lehet becsülete.

Rákövetkező szent-Márton napkor nem tartották meg az új csordást, csak szépen kiadták neki az utat. Hívták vissza Samut, de az sehogy sem ment.

Egyszer a pap is arra kocsizott, az is hivta, szemére hánytá, mért nem jön: lám a fiad is hogy előrement a kezem alatt, jobb volna ám, ha nem maradna az a vad nép, aki az apja, hisz még a virág is szebb a kertész keze alatt.

A pásztor komoran nézett.

— Hej tisztelendő uram! úgy szép a vadrózsa is, amint az Isten megteremtette; ha dupla volna, mindjárt nem lenne az, aki; ha pedig egy szála lenne azzá, a többiek nem vallanák hozzájuk tartozónak.

Talán sakkozó társ kellene? — ilyenféle gondolat motoszkált a fejében — nincs mindig április! és azután beszélt a fiának, hogyan van az, hogy megismerni egyet ezer közül is, egy elpártoltat, egy nyájavesztettet; csak az marad mindig, aki volt annak előtte; mondom, ezer közül is megismerni!

Bartha Mariska.

előtt már nem jól érezte magát, de mint egészséges ember, nem sok ügyet vetett rá s szokott módon járt dolgai után; este 9 óráig a kávéházban vidáman beszélgetett; a szivszélhűdés este 11 órakor érte. Goldstein igen igyekvő, tisztességes kereskedő volt, miért halála ismerősei körében általános részvétet keltett.

— **(A köröm beszéde.)** Az ember körme sok mindent elárul. Tudvalevő, hogy a kéz formájáról meg lehet tudni, ki balkezes és ki nem az, mert az a kéz, amelyiket gyakrabban használ az ember, erősebb, vaskosabb. De a körömről is meg lehet ismerni a balkezes embert. Igaz, hogy nem első pillantásra, hanem mérés után. Annál az embernél, a ki különösen a jobb kezét használja, ezen a kezén hosszabb a körme, mint a másikon és szélesebb is. A mérések ezt mindig beigazolták és így ennek jó hasznát vehetné a bíróság, mert exhumálásoknál, ha szükség van rá, a halott körméről meg lehet tudni, balkezes volt-e az illető, vagy nem. Minél keményebb munkát végez valaki, a körme annál nagyobb és szélesebb. Az ugynevezett arisztokrata, hosszukás köröm azt mutatja, hogy viselője nem sokat dolgozik a kezével. Igaz ugyan, hogy ilyen körme van sok négernevezettségnek is, de ezek inkább olyan munkát végeznek, a melyhez ügyesség kell és nem erő.

— **(Véres verekedés.)** Bodai András arányosi lakos, midőn a napokban ide bent járt, egyik külvárosi korcsmában összeszólkalkozott Onofer Antal pécsi lakossal. A szóváltás csakhamar tettelegességgé fajult, s a civakodó felek birokra keltek egymással. Bodai — ki a küzdelemben erősebbnek bizonyult — rövid idő alatt legyűrte Onofert, kit a földre teperve, össze vissza rugdosott. A megvert fél, a felvétetett orvosi láttelelet alapján, könnyű testi sértés miatt panaszt emelt támadója ellen.

— **(Kedélyes madártolvaj.)** Bozontos haju, vig ábrázatu suhancgyerek állt ma a kapitány előtt, a hova egy madárkedvelő panasza alapján került a meglehetősen hiányos öltözetű fiu. Azzal volt vádolva, hogy egy gondjaira bízott papagálylyal eltűnt.

— Hát miért szökött el azzal a madárral? — kérde tőle a kapitány.

— Olyan egészsége legyen a kapitány urnak, mint hogy elloptam . . .

— Hallgasson! — rivallt rá komor valatőja. — Feleljen a kérdésre!

— Hallgassak is, feleljek is: hát ezt hogyan kell megcsinálni? —

— Mondja el, hogy történt a dolog?

— Tisztogattam a kalitkát, miközben kinyilott az ajtaja s az átkozott madár kirepült rajta. Ugy el tűnt, mintha a föld nyelte volna el.

— Igen ám, de ugyanakkor maga is eltűnt! — faggatta tovább a kapitány.

— Kötelességemnek tartottam keresni a madarat, de nem találtam meg.

— Ezt a mesét ugyan nem hiteti el velünk.

— Becsületemre mondom.

Eközben a kapitány egy hatalmasat trüsszent, mire kedélyesen vágja oda a jókedvű gyerek:

— Na! Ugye igazat mondtam? Rá is tetszett trüsszenteni.

Dacára e nyomós bizonyítéknak, Rabai Gyula házi munkást továbbra is fogva tartották.

— **(Ketten egy ellen.)** Földi József és Földi János, medinai lakosok boszut forraltak már régóta Bálint József ellen. E boszujukat most végre is hajtották. Ugyanis karókkal felfegyverkezve, meglesték Bálintot

az utcán és közös erővel ütlegelni kezdték. Szerencsére, Bálint el tudott előlük menekülni, úgy, hogy csak kisebb sérüléseket okozhattak rajta. Hanem azért a megtámadott ember feljelentette támadóit a bíróságnál.

— **(Eljegyzés.)** Török Béla honvédhadnagy eljegyezte Szigethy Erzsike kisaszszonyt, Szigethy Alajos kaposvári állami elemi iskolai igazgató leányát.

— **(Nagyreményű csemeték.)** Braun Sándor, ozorai kereskedő boltjába, mikor a boltban senki sem volt, belopózott Molnár István kovácsinas és a pénzes fiókból egy marék aprópénzt kilopván, azzal odább akart állni. Azonban a boltba nyíló szobából épen jókor lépett ki a kereskedő fia, a ki a tolvaj inast nyakon csipte és hamarosan át is adta a csendőrség kezébe. A megcsipett tolvaj erre beismerte azt is, hogy már egyizben lopott pénzt a boltból; valamint előadta, hogy bűntársa is van Póssár Béla csizmadiainas személyében, a ki egyizben szintén követett el a boltban pénzlopást. A nagyreményű csemeték felett majd a bíróság fog itélkezni.

— **(A kórházban.)** Öreg, töpörödött anyóka járt ma a kórházi gondnoknál. Bátor-talanul, reszkető hangon kérdezte, hogy meglátogathatna-e egy fiatal, beteg leányt, ki már vagy két hónapja sinylődik a kórház orvosság szagu légkörében. A gondnok az ápolónővel felvezette a beteghez az öreg anyókat, ki könyezve mondta az ápolónőnek:

— A leányomat keresem. Azt akarom meglátogatni. Szép lány volt ám az nagyon. Csakhogy — tette hozzá elpirulva — rossz utra tévedt. Így került ide. De én most megbocsátok neki. Öreg vagyok már és Isten tudja meddig élek.

Néhány perc mulva feltárult az anyóka előtt a kórterem ajtaja, melyben az ő szép, az ő rossz leánya sinylődött. Az öreg asszony oda tipegett az ágy mellé, átölelte a sápadt, beesett arcú leányt s amint így átölelve tartották egymást, összefolytak a könyei annak a szép, bukott leánynak, meg annak a töpörödött, öreg anyókanak, ki oly szivből, oly igazán megbocsátotta gyermekének — a társadalom bűnét!

— **(Leányszöktetés.)** Régi elcsépelet nóta, mely örökké uj marad. A legény szereti a leányt, az őt viszont s boldogságuknak mi sem állana utjában. A szülők azonban nem egyeznek bele a házasságba, nem áldják meg a fiatalok frigyét, mert a legény — mulató. A szerelmesek bánkódnak egy ideig, epeztik magukat, mignem megúnják a szerelem okozta édes gyötrelmeket s a szülők akarata ellenére egymáséi lesznek — megszöknék. Élnek boldogan a szabad szerelemmel. Így történt a dolog egyik szomszéd községben is, hol Bálint János jómódu gazdaembernek a leányát, Szivák Imre ottani legény megszöktette. Az elrepült galambpárt erélyesen keresteti a felbőszült apa, de még eddig nem sikerült a lán-goló szivü szerelmesek nyomára akadnia. Hja! Ámor megvédi az ő hiveit!

— **(Sikkasztó péksegéd.)** Körös Mihály, tamási születésű, ó-dombovári illetőségű péksegéd Pécsen lévén alkalmazásban, a gazdájától rábizott pénzeket elsikkasztotta és megszökött a helyéről. A sikkasztó péksegédet feljelentették a bíróságnak s a királyi törvény-

szék most országosan körözteti, hogy ha valahol feltalálják, beszállítsák az ügyészség fogházába, a hol megvárhatja, míg elnyeri büntetését a sikkasztásért.

— **(Körözés.)** Ma érkezett a pécsi rendőrséghez a szegedi rendőrkapitányi hivatal átirata, mely szerint Kurzenberg János iparostanonc Szegedről eltűnt. Az átirat szerint az eltűnt inas 14 éves, közép termetű, szőke haju, hajlott orru, Különös ismertető jele nincs. Ha Pécsen tud valaki az elveszett fiu hollétéről, sziveskedjék az illető erről a rendőrséget értesíteni.

— **(Okirathamisítás.)** Dobiás József, mohácsi illetőségű napszámos, munkaadó-jától egy számlát kapott behajtás végett. A számla öt forintról szólt, de Dobiás tizenöt forintra hamisította és úgy akarta kifizettetni. Turpisságát azonban észrevették s át akarták szolgáltatni a rendőrségnek. Dobiás erre megugrott s még eddig nem tudták kézrekeríteni.

— **(A hamis vádló.)** Özv. Kecskés Istvánné szül. Takács Erzsébet szegzárdi születésű, harminchatéves asszony, a szomszédnőjével, Nagy Ferencnével folyton ellenséges lábon állott. Haragudott Nagy Ferencnére s boszut forralt ellene. E boszuját úgy vélte elérni, hogy feljelentette a szomszédnőjét a rendőrségnél, mintha az ellopott volna tőle több aprójószágot. A feljelentés után megindított vizsgálat nem találta a vádat beigazolhatónak s ekkor Nagy Ferencné jelentette fel Kecskésné hamis vád miatt a bíróságnál. A bíróság vád alá is helyezte az asszonyt, de az nem várta be, míg ügyében ítéletet hoznak, hanem megszökött a városból. Most elrendelték a körözését, hogy ha kézrekerül, elvegye méltó büntetését a hamis vádaskodás miatt.

— **(Hűtlen Sáfár.)** Nem hiába Sáfár volt a neve is Sáfár László, paksi illetőségű napszámosnak, de hűtlenül is sáfárkodott. Gazdája, a hol napszámban dolgozott, megbizta, hogy a fáskamrában csináljon egy kis rendet s ő a helyett több zsák fát elrejtett az udvar kerítése megettí árokban s este onnan hazavitte. Mikor a kárt a gazda észrevette s feljelentette az esetet a rendőrségnek, a hűtlen Sáfárt nem találták sehol. Ugy látszik, feltámadt benne a félelem és megszökött a büntetés elől. Most keresik.

— **(A liba története.)** Schwáb Simon cipészinas ma délelőtt a heti vásáron járt bevásárolni a majster ur részére. Legelőször is egy jól megtermett, hizott libát vásárolt, melyet nagy büszkén tett kosarába, s aztán tovább odalgott zöldséget venni. De mialatt a zöldséget választotta, valaki, — kit még az ismeretlenség ködfátyola borít — kiszerezte a libát a kosárból s odább állt. A meglöpött lábtyüművész gyakornok pedig pityeregve hazafelé indult, hol bizonyára kellemetlen össze-ütközése lesz a mester ur — lábszijjával!

— **(Tolvaj háziszolga.)** Pocauer János háziszolga, már régebb idő óta volt alkalmazva Csernus pékmesternek Siklósi-ut 26 sz. a. sütődjében. Az utóbbi időben azonban Pocauer részegeskedni kezdett és elhanyagolta szolgálatát, amiért gazdája felmondott neki. Folyó hó 15-én telt volna ki az ideje, s Pocauer — mielőtt szolgálatát elhagyja, — még egy kis könnyen szerzett pénzre akart szert tenni. Tegnap délután, mikor a sütőlegé-

nyek mind el voltak foglalva, belopódzott a közös hálószobába, s az egyik péklegénynek 10 frt. 40 krját magához vette. A lopás csakhamar kiderült s a gyanu mindjárt Pocauer Jánosra esett. A lopásról azonnal értesítették a rendőrséget, mely a tolvajt még a délután folyamán elfogta, a pénzt azonban nem találták nála. Pocauer tagadásával szemben a rendőrség házkutatást tartott, s rövid keresés után meg is találták a pénzt az *istállóban elásva*. A tolvajlás így kétségen felül bizonyítva lévén, a tolvaj háziszolgát letartóztatták.

— **(Talált tárgyak.)** A színházban az elmúlt napokban több apróbb tárgyat találtak. Van köztük kulcs, napernyő, látszó, legyező stb. A tárgyakat az igazolt tulajdonosok *Oberhammer* rendőrkapitány, tűzoltó főparancsnoknál átvehetik.

— **(A szivbajosok házassága.)** Orvosi körökben már régóta foglalkoznak e kérdésnek eldöntésével. Most Pisek dr. lebergi orvos az egész erre vonatkozó tudományos anyagot összeállította és kijelenti, hogy szivbajos leányok ne menjenek férjhez. A mi a férfiakat illeti, ezeknél a kor és a szivbaj minemiségének tekintetbe, vétele mellett megengedhető a házasság. Witmann ezzel szemben még kétségesnek tartja, hogy a szivbaj az örökölhető betegségekhez tartozik. Abban azonban megegyezik Pisekkel, hogy erős testalkatu szivbajos férfiak megházasodhatnak. Be van bizonyítva, hogy szivbajos és gümőkóros nőknél házasság után az állapot határozottan rosszra fordul.

— **(Hányszor kell a ruhát felpróbálni?)** Ezt a furcsa kérdést döntötte el a napokban a frankfurti törvényszék. Egy

hölgy bement egy női ruhaüzletbe, hogy megvegye az annak kirakatában lévő öltözéket. Odabenn rábeszéltek, hogy mérték után készíttessen ruhát s meg is alkuszna. Harmadnapra elmegy a ruhát felpróbálni, — nem illik; a derék szűk volt, sőt a szoknya is akadályozta a lépésben, az ujjak ugyancsak szűkek voltak, szóval a ruha nem illett. S így kilencedik próba után is csak nem állott jól az öltözék s miután a hölgy így nem akarta átvenni, az árért beperelték. A panaszlott hölgynek most hivatalból, tizedszer kellet a ruhát felpróbálnia, melynek azonban megint csak az volt az eredménye, hogy sehogysen illett a természetére. A behívott szakértők ugyanezt mondták. Véleményükben elmondták, hogy a ruha dereka bizony el van szabva és senki sem köteles a szabóhoz vagy szabónőhöz többször ruhapróbára menni, mint háromszor. S ha a panaszlott hölgy már háromszornál többször volt a szabónőnél, a nélkül, hogy az öltözettel megelégedett volna, máris többet tett, minf a mi a fuser szabónővel szemben méltányos; s egy ilyen sokszor varrott, sokat fejtett ruhát a tüzsurások már anyira megviseltek, hogy annak átvételére senki sem kötelezhető. A törvényszék csatlakozott a szakértők véleményéhez s a panaszt keresetével elutasította.

— **(A „kunctos“ ember.)** Egy férfiú sunyi tekintetű, virgonc férfiú, őgyelgett ma reggel a piactéren. Nézegette a hivatalba igyekező urakat és vásárosokat. De a férfit nem elégitette ki egészen ez a száraz multság. Másfelé fordult a szeme s menten felderült az ábrázata, mikor két biciklista közeledett feléje. A férfiú szóba elegyedett a biciklistákkal.

— Én is értenék, kérem valamit a pároskerékhez. Nagy kunctozó hírében állok;

oilyan figurákat mutatok, hogy a szemük-szájuk eláll az uraknak

— No erré kíváncsiak vagyunk. Az ur, úgy látszik nagyzol.

— Én? nagyzolni? — sohase volt a kenyerem.

— Nem? Már pedig szavaiból ezt következtetjük.

— Kérem, ne sértégessenek.

— Hát mutassa be a tudományát, majd aztán meglátjuk, hány zsákkal telik.

— Kérem egy percre a biciklit.

— Tessék.

A férfiú hirtelen felkapott az egyik biciklire, s örült galoppban kezdett nyargalni rajta. Már a Bedő-kávéház felé igyekezett, mikor a biciklitulajdonos odaszól a társához.

— Nó nézd! Már olyan hosszú utat futott be, s még sem csinált semmi kunctot. Svindler ez, nem kunctozó. Szaladok a rendőrséghez.

Tényleg, a kunctos ember eltűnt s a biciklitulajdonos bement a rendőrséghez, feljelentést tett a biciklit elkunctozott kunctozó ellen.

A rendőrség a sunyi tekintetű, virgonc férfiut körözi.

— **(Ellopott rézcsovek.)** *Franz* Antal, szabolcsbányai lakos, a cs. és kir. dunagőzhajózási társaság kárára öt darab rézcsovet ellopott. A tolvajt letartóztatták.

— **(Historia a kávék ibrikek mellől.)** Ha minden nyomdafesték alá kerül-

ne, amiről az uzsonna kávék mellett beszélnek, néha két kötetes regény kerülne ki csak egy napi ilyen szósból is. Minden utcának, minden udvarnak meg van a maga napi pletykája, jó friss pletykája. Amit az egyik szomszéd kifőz, az már hajnalban tovább megy a másik, a harmadik szomszédhoz, persze föleresztve, fölcicomázva, érdekessé felfujva.

Mikor a nagysága a kávéjához ül, jóleső örömmel veszi a hirt, ha takaros szobacicája így adja föl a szót:

— Tudja a nagysága már a legujabb új-ságot?

— Nos — szól a nagysága és mialatt a megdrágult kiflit a kávéba aprítja, a cica nyelve csak úgy pörög, a hír csak úgy nyilik javított és bővített kiadásban . . .

Ma reggel is így szól egy szobacica;

— Hallotta a nagysága? . . .

És délre már az egész város beszélte a bonne pikáns történiáját . . .

Ugy történt a régi és mindig új történet, hogy a bonne beleszeretett egy fiatal, fekete bajuszba. A bajuszka meg azért bajusz, hogy tudjon szeretni, nagyon szeretni. Így esett azután, hogy egy szép reggelen (ilyen reggel mindig szép), a bonnet hiába kereste a nagyságos asszony. Eltűnt, elment a bajuszkával messze, ahol egyedül egymásnak élhetnek, ahol nem zavarja senki édes magányukat és csak a madárka ijed föl egy-egy hangosabb cuppanásra. Ez a szőke bonne történiája, melyet a kávé-i brikek mellett beszélnek.

— (Glück Frigyes Pannonia szállodája) Budapesten kétségkívül a legelőkelőbb családi ház és kizárólag az intelligens közönség látogatja. Előnyös fekvése a város központján a főközlekedési vonalokon és fényes berendezése folytán mindenkinek legjobban ajánlhatjuk.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1898. október 12. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 60.9 mm. (stüvedő.)

Hőmérsék = 5.7 °C

» maximuma: 13.0 °C

» minimuma: 3.1 °C

Párányomás: 6.1 mm.

Relatív nedvesség: 90%

Felhőzet: 1° Ci. Str. S. W.

Szélirány s erő: N. E. 3.

Csapadék 24 órai: 0

Hűvös, derült, később borulás. Dr. Czírer.

Az apa boszuja.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. okt. 12.

Tizennyolc évvel ezelőtt történt, hogy Németi községben Öreg Kundár Andrásnak a fiát kint a kukorica-földeken vérében fagyva, holtan találták.

Kutatták, keresték a gyilkost, de nem birtak nyomára akadni. Az egészszet ellepte az idő, a feledés mohája.

Rebesgették ugyan egy ideig a községben, hogy a fiatal Kundárt rokonai ölték vagy ölették meg, mert a Kundár család tagjai egy ősrégi örökösödési pörből kifolyólag már évek óta ellenséges lábon éltek egymással. De — persze — gyanujának senki sem mert nyíltan kifejezést adni, féltek tőle, hogy bajba keverednek.

Csak egy ősz fűrtü, megtört aggastyán, az öreg Kundár András hangoztatta fennen, hogy az ő fiát testvérje, Kundár István ölte meg.

Kundár Istvánt, a fölmerült gyanu alapján, annak idején le is tartóztatták, pörbe is fogták, de bizony nem birtak rábizonyítani a gyilkosságot. Beigazolta, hogy a gyilkosság napján nem is volt a községben.

A községben mindenki, — még azok is, kik ellenséges lábon éltek Kundár Istvánnal

s így hajlandók voltak őt bűnösnek tartani — megnyugodtak a bíróság fölmentő ítéletében s hittek Kundár István ártatlanságában.

Csupán a szerencsétlen apa, kit egy jól irányzott baltaütés megfosztott gyermekétől, agg korának egyetlen támaszától, az öreg Kundár András nem nyugodott meg a földi igazságszolgáltatás ítéletében s nem egyszer kiáltotta kétségbeesésében:

— No! Ha nincs igazság a földön, majd megboszulom én a fiam halálát!

S ez időtől fogva csendes, magába zárkozott lett az öreg Kundár András, alig szólt valakihez, a fia halálát meg éppen nem emlegette.

Aki látta azt a reszkető, magával tehetetlen öreg embert, amint évente halottak napján, szerény koszorújával kezében, a temető felé támolygott s ott ráborulva az egyszerű fakeresztre, imája fájdalmas, mely zokogásba fulladt, nem hitte volna, hogy mily nagy, lelküzdhetlen gyűlöletet táplált az öreg kebelében s hogy őt még csak a kiolthatlan boszúvágy tartja az élők sorában.

Tizennyolc évig fojtotta magába azt a keserű érzést, tizennyolc évig forralta, kovácsolta a boszú tervét s ki tudja, mily irtóztató lett volna az, ha hirtelenében agkora és súlyos betegsége meg nem akadályozza.

A hetven éves aggastyán — ugyanis — a közelmúltban súlyos beteg lett s ágyba esett. A félelemtől reszketve gondolt naponként a közelgő halálra s óriási kínokat szenvedett, azon tudatban, hogy meg kell halnia, meg kell halnia anélkül, hogy tizennyolc év óta kitűzött életcéljának, boszújának eleget tett volna.

Végre a napokban sikerült rövid néhány órára leküzdenie betegsége okozta gyöngeségét s kikelve betegágyából, tántorogva közeledett testvérje házához, melyet elkerült tizennyolc év óta.

Belopózott a ház udvarára, félve, óvatosan körültekintett s reszketeg kezekkel gyufát gyújtott . . .

Néhány pillanat múlva rémesen zúgtak a vészharangok, a lakosok futva siettek segílyt nyújtani s rémülten kiáltoztak :

— Tűz van! A Kundár István háza ég!

Szerencsére nem a ház, csak egy, az udvaron állott szalmakazal gyuladt ki, melyet azonban nem sikerült megmenteni. Hamuvá égett.

Mikor végre eloltották a tüzet, kutatni kezdték a tűz okát. Mindjárt gyanították, hogy ott gyujtogatónak az áldatlan keze működött. Meg is találták csakhamar a bűnöst.

Az öreg Kundár András volt, ki az istálló falához támaszkodva, meglegedetten mosolyogva gyönyörködött a szélben föl-fölbogó lángokban, melyek elpusztították, elhamvasztották a szalmakazalt.

Sőt mikor már a csendőrök jöttek, hogy a gyujtogatót elfogják, akkor sem igyekezett tettét leplezni vagy tagadni, hanem mintha valami nagy hőstettet vitt volna véghez, melyért hálával tartozik neki az emberiség, büszkén, fölemelt fővel kiáltotta :

— Megboszultam a fiam halálát!

Művészet, irodalom.

○ Másodszor adták tegnap este a „*Mozgó fényképek*” című bohózatot félig telt ház előtt. Az előadás összevágó volt s a szerepiők mindegyike jól megállta a helyét s hogy még sem tapsolt a közönség, az a darab hatásának tudható be, mert mindenki úgy kacagott, hogy elfeledte a tapsolást. (T.)

○ Kiss Pista Szegeden. Társulatunknak volt népszimű éneke, Kiss Pista, jelenleg a szegedi színtársulat tagja. Kiss Pista vasárnap mutatkozott be a szegedi közönségnek a „Mária bátyja”-ban.

◎ Odry énekiskolája. Odry Lehel, az operaház volt művésze, a kinek az aradi színtársulathoz való szerződéséről iránt folynak a tárgyalások — a mint jeleztük — Aradon énekiskolát nyitott, a melyben e hó tizenötödikén kezdődnek meg a rendes előadások.

Törvénykezés.

§ A javíthatatlan. *Weinhappel* Jakab már kétizben volt lopásért büntetve, de ez úgy látszik csak növelte benne a bűn iránti vágyat, mert alig, hogy börtönéből kiszabadult, már ismét lopott. Mint szegény vándor legény járt házról-házra, hol éjjeli szállásért, hol meg alamizsnáért könyörögve s ha adtak neki, azal hálálta meg a könyörületes emberek jószívűségét, hogy ami kezeügyébe került, azt elvitte magával. Így tavaly szeptemberben *Major* Pál csuzai lakos házában kért éjjeli szállást és kapott is. Midőn a házbéliek mindnyájan nyugalomra tértek, *Weinhappel* felkelt fekhelyéről és szállásadójának egy pár uj csizmáját magához véve, megszökött. Folyó évi augusztus hóban *Till* József magyar-széki molnár házába nyitott be koldulási szándékkal, de látva, hogy senki sincs az udvaron, az istállóból ellopta a kocsis duplafedélű ezüst óráját. Német-Széken *Schneider* János molnár házába lopódzott be egy nyitva felejtett földszintes ablakon s egy puskát, egy tarisznyát három tölténnyel és egy vadászjegyet összeszedve, megugrott. Ez volt utolsó lopása, melyen rajta is vesztett, mert midőn a *Schnei-*

*der*ől ellopott fegyvert értékesíteni akarta, a puskaműves megismerte a puskát és *Weinhappel* letartóztatta. Így került ma *Weinhappel* Jakab gráci illetőségű foglalkozás nélküli csavargó a pécsi kir. törvényszék elé, mely a rovott multu tolvajt többrendbeli lopás vétségében bűnösnek mondta ki, három havi fogházra ítélte, melyből a vizsgálati fogság által egy hónapot kitöltöttnek tekint. *Weinhappel* Jakabot, büntetésének kitöltése után illetőségi helyére, Grácba toloncolják. Az ítélet jogerős.

§ A ki nem hagyja magát. *Tolnaics* Lázó duna-szekesői lakos már hosszabb idő óta nagyobb mennyiségű adóval tartozott a községnek, melyet dacára a számos intés és felszólításnak, nem volt hajlandó befizetni, sőt kijelentette, hogy ő egyáltalán nem fizet adót. De miután az adófizetés alól egyedül csak a halál menti meg az embert, megesett a dolog, hogy az adóvégrehajtó beállított *Tolnaics* házhoz s ott az adótartozás fejében egy kocsit lefoglalt, melyet mindjárt magával is vitt. *Tolnaics* nem lévén otthon, felesége érte küldött s a végrehajtott gazda épen utközben találkozott a kocsiját elhurcoló végrehajtóval, kit aztán nem a legudvariasabb módon szólított fel, hogy a kocsit adja vissza. Látva, hogy a végrehajtó arra nem hajlandó, egyszerűen neki ment, félre lökte és a lovakat kifogva hazafelé kezdte tolni a kocsit. A végrehajtó — ki ismerte *Tolnaics* veszekedő természetét, — nem ellenkezett, hanem fölöttes hatóságának jelentést tett az esetről, mely az ellenszegülő polgár ellen hatóság elleni erőszak miatt vádat emelt. Ez ügyben ma volt a végtárgyalás a pécsi kir. törvényszék előtt, mely számos enyhítő körülmény tekintetbevételével, a hatóság elleni erőszak vétsége miatt három napi fogházra ítélte a makacskodó *Tolnaics* Lázót. Az ítéletben úgy a vádlott, mint a kir. ügyész megnyugodtak.

§ Tolvaj csemete. Egy alig tizenhároméves, fiatal gyerek állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt. Nem kevesebb, mint hétrendbeli lopás terheli a korán bűn útjára tévedt síhedert, ki száználmas alakjával inkább könyörületet, mint büntetést érdemel. *Ivanác* Istvánnak hívják a szerencsétlen gyereket, ki trachomás s már azon az uton halad, hogy szeme világát elveszti, azonkívül mellbeteg is. A vádlott beismerte, hogy a lopásokat úgy követte el, hogy rendszeresen kileste, mikor kiszemeltje hazulról távozik, hova szokta elrejtteni a szobakulcsot. Aztán bevárta a házbéliek távozását, a kulccsal kinyitotta a lakást s a mit elérhetett, azt ellopta. Így *Laklia* Miklós mohácsi lakostól 3 frt 50 krt, *Budszaklia* Miklóstól egy ezüst zseborát, *Laklia* Simontól 50 krt és egy dohány-zacskót, *Petkovics* Györgynétől 11 forintot, *Lovák* Andrástól 3 frt 30 krt, *Nidák* Miklóstól 16 frtot, *Iváncsics* Lukácstól 6 frt 75 krt lopott el. Azonkívül be ment még *Bosnyák* István lakásába is, de észrevették s mielőtt valamit lophatott volna, meg kellett szöknie. A kir. törvényszék hatrendbeli lopás büntette és egyrendbeli lopás büntetének kísérlete miatt egy évi fogházra ítélte *Ivanác* Istvánt, mely büntetés fele magánzárkában töltendő. A végtárgyalás során meghallgatták a törvényszéki orvost is, kinek véleménye szerint *Ivanác* mellbeteg és ragályosan trachomás s mint ilyen, javító intézetre

nem ítélhető. Az elíteltet egyelőre a rabkórházba szállították. Az ítélet jogerős.

§ Tolvaj cseléd. *Nagy* Róza cseléd mindössze két és fél hónapig szolgált *Kovácsics* Antal helybeli szijgyártónál, de ez a rövid idő is elegendő volt arra, hogy gazdájától összesen ötvenhat forint értékű ingóságokat lopjon. Ma délelőtt itélkezett a tolvaj cseléd fölött a pécsi kir. törvényszék, mely *Nagy* Rózát többrendbeli lopás büntetteért hat havi fogházra ítélte. Ugy az elítelt, mint a királyi ügyész megnyugodtak az ítéletben.

TÁVIRATOK.

— A magyar kvótabizottság ülése. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A magyar kvótabizottság ma délelőtt 10 órakor *Szell* Kálmán elnöklete alatt ülést tartott, melyen *Bánffy* báró, miniszterelnök és *Lukács* pénzügyminiszter is jelen voltak. *Szell* Kálmán előadta, hogy az osztrák kvótabizottság a magyar részről a nyáron tett javaslatot még a magyar bizottság álláspontjáról ítélve is több irányban rektifikálандónak találta; a maga részéről pedig ellenjavaslatot tett, a mely az összes direkt és indirekt adók nettó eredménye alapján az osztrák részről 1887-ben alkalmazott számitással a határörvidéki praecipuum nélkül 61.5—38.5%-os kvótát hoz ki, melyet azonban hajlandó 62—38%-ra kikerekíteni.

A magyar bizottság elhatározta, hogy mivel az osztrák ellenjavaslatban tett komplikált számitás bővebb tanulmányt igényel, az osztrák küldöttség tagjai pedig hazautaznak Bécsbe, csak később fog válaszolni az osztrák küldöttségnek a most közölt ellenjavaslatra.

— Egy takarékpénztár bajai.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az aradi Polgári Takarékpénztár helyzetének szanalására kiküldött bizottság megvizsgálta az intézet könyveit. Kitünt, hogy az összes hitelezők követeléseit teljesen fedezve vannak és csak a részvényesek veszithetik el a legrosszabb esetben tőkéjük felét. A kezességi alap, melyet a bizottság előteremtett, százezer forintot tesz ki, de ezt aligha fogják igénybe venni. Az intézet folszámolása elhatározott dolog. A folszámolás az intézet vagyoni állása szerint valószínűleg olyan simán fog lefolyni, hogy moratoriumra nem lesz szükség és csak a visszleszámító intézeteket kell majd megkeresni, hogy ha némely esetben szavazatos váltóadások a tartozások fedezésére képtelenek volnának, akadálytalanul egyezzenek bele a prolongálásba. A folszámoló bizottság eme megkeresésének a visszleszámító intézetek a holnapi értekezleten helyt fognak adni. A zálogleveleket illetőleg a budapesti intézetek bizottsága elhatározta, hogy a takarékpénztár jelzálogos követeléseit, a melyek záloglevelek fedezetül szolgálnak, készpénzért átveszi s az összes zálogleveleket a sorolás siettetése céljából egy órán belül visszaváltja és a forgalomból kivonja.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, okt. 12.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.18; későbbi szállítás: 9.02. —
Tengeri, májusra: 4.73. — Rozs, márciusra: 7.72. —
Zab, őszre: 5.86.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 352.90. — Magyar hitelrészvény: 378.70
— Államvasut: 347.80

Nyilt-tér.)*

Dr. GÁLJENŐ

fog- és szájspecialista
uj takarékpénztári palota.

Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Köszönet.

Hálatalten vettük azon igaz rész-
vétnek őszinte kifejezését, mely

Bedő Imre

magánzó elhunytá alkalmából irányunk-
ban oly nagy mérvben tanusított.

Fogadják ezért mindazok, kik rész-
vétnyilvánításuk, koszorúk küldése és
a temetésen való szives megjelenésük
által fájdalomukat enyhíteni igyekez-
tek, köszönetünk legőszintébb kifeje-
zését.

Pécs, 1898. október hó 12-én.

A gyászoló család.

Kitünő

**Tátra-Liptói
juhtúró,**

legfinomabb őszi csemege-sajt
dobozokban 50 kr., 1., — 1.80 frt.

Továbbá friss **Király-csemege-
háring**, legújabb **pikáns-sóshal**,
és **keleti tengeri-háring**, **Há-
ring-szeletek**, **Bismark-háring**
stb. dobozokban és darabonként ajánl
most friss minőségben:

NICK A. K. csemege-kereskedése
Pécsett, a bazár-udvarban.

Naponta friss

Frankfurti kolbászok
és hideg felvágott.

Laptulajdonos Felelőszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.**Pannonia szálloda**

Budapest, VIII., Kerepesi-ut 7. szám.

Ezennel bátorodom 30 év óta fennálló és
a legjobb hírnévnek örvendő szállodámat igen
tisztelt vendégeim, barátaim és a nagyérdemű
utazó közönség szives emlékezetébe idézni, mely
a város közepén, közvetlen a nemzeti színház
mellett, a villamos vasut mentén fekszik és mely
az újabb kor igényeinek megfelelőleg a legna-
gyobb kényelemmel van berendezve, kizárólag
villanyos világítással, villanyos személyfelhúzó-
val, olvasó- és társalgó-termeivel és fürdővel,
minden megkívánható kényelmet nyújt.

Egyidejűleg van szerencsém ezennel tudom-
ásul hozni, hogy az ezideig bérebe adva volt
szálloda-éttermi és kávéház vezetését saját ke-
zelésem alá vettem s azokat személyesen fogom
vezetni, az összes helyiségeket a legdiszesebben
és legcélszerűbben átalakítottam, úgy, hogy most
már lakodalmak, társas ebédek, vacsorák és egyéb
ünnepélyek megtartására kisebb és nagyobb leg-
izlésebben berendezett és teljesen elkülönített
helyiségek állanak rendelkezésre.

Valamint eddigelő főtörökvésem oda irá-
nyult, hogy igen tisztelt vendégeimet minden
tekintetben tökéletesen kielégítem, úgy továbbra
is mindent el fogok követni, hogy bármely ki-
vánságnak tölem lehetőleg eleget tehessek.

Fentiekből kifolyólag bátorodom helyisé-
geimet becses figyelmébe ajánlani s minél gya-
koribb látogatását kérve maradtam

kiváló tisztelettel
Glück Frigyes
a Pannonia-szálloda tulajdonosa.

12202. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi ha-
tóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénz-
tár végrehajthatónak Biró Ferenc végrehajtást
szennedő elleni 190 frt tőkekövetelés és jár.
iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tör-
vényszék és a pécsi kir. járásbíróság terüle-
tén lévő, Magyar-Peterd község határában
fekvő, a magyar-peterdi 8. sz. betétben fel-
vett I. 1—36. sorszám urbéri birtoknak Biró
Ferencet illető 12/32-ed részre 573 frt becs-
árban, mint kikiáltási árban az árverést elren-
delte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok
az 1898. évi október hó 27-ik napján d. e.
9 órakor Magyar-Peterd község bíróságá-
ban megtartandó nyilvános árverésen a meg-
állapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becsárának 10%-át, vagyis 57 frt 30 krt.
készpénzben, vagy az 1881. évi november
hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8.
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi
LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-
állított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi szept. hó 14. nap-
ján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác

kir. trvszéki bíró

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek föl.**

Allandó nagy

**Butor-
kiállítás**

Pécsett, Király-utcza és Széchenyi-tér sarkán
a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból

Ebédlők
Hálószobák
Uri szoba
Salon és
Boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak.

Ugyisintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemű butor gyárának raktárában.